

SETMANARI TRADICIONALISTA.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA, trimestre 1 pesseta
FORA, idem. 1'25

ULTRAMAR Y ESTRANGER

Trimestre. 2'50 pessetas

Número solt: 5 céntims

ADMINISTRACIÓ:

PALLA, 31, LLIBRERÍA

LA PROPAGANDA CATALANA

25 exemplars: 1 pesseta

Número atrassat: 10 céntims

NOTICIAS DE D. CARLOS Y D. JAUME.

Nostre estimat company de Zaragoza, va publicar en son número del 26 d' Abril, lo següent:

«Hoy ha recibido nuestro querido Jefe, Sr. Cavero una expresiva y cariñosa carta del Secretario particular del Don Carlos, en la que despues de participarle que el Augusto Representante del partido tradicionalista disfruta de perfecta salud, le recuerda instrucciones recibidas en Venecia, conformes en todo con la conducta seguida actualmente por el Delegado del Centro y Cataluña.

En la misma carta del Sr. Melgar, D. Carlos escribe de su puño y letra las siguientes nobilísimas palabras:

«Añado dos letras á la de Melgar para que veas que no me he muerto y que pienso siempre en vosotros y en mi querida España.»

Dios proteja en su viaje al nieto de san Fernando que de tal modo siente el amor de la patria, y cuyo empeño decidido de salvarla y engrandecerla no decae jamás en su ánimo varonil y esforzado.

Por respetar el incógnito riguroso del señor Duque de Madrid, omitimos el lugar en que ha sido fechada esta carta, que es del 9 de Abril.»

Lo Príncep Don Jaume ha tornat també d' Egipte, restablerta la seva salut, y está avuy en Viarreggio, al costat de la seva carinyosa mare Donya Margarita y de sas germanas las Infantas.

LOS PRELATS ESPANYOLS.

Donant magnífica mostra de disciplina y sumissió á l' Iglesia, los Prelats tots d' Espanya recomanan lo preciós llibret *El Liberalismo es pecado* y anatematizan lo seu contrari, 'l libelo tonto y fill de l' orgull y vanitat, *El Proceso del Integrisimo*.

Lo digníssim Sr. Bisbe de Tortosa ha publicat las cartas y telegramas crusats entre aquella autoritat eclesiástica y lo Sr. de Pazos, y lo venerable Prelat de Barcelona, després de l' inserció del text llatí de la Sagrada Congregació del Indice, anyadeix las següents ratllas que reproduhin ab inmensa satisfacció.

«Cumpliendo el engargo que se Nos hizo en la preinserta comunicacion, Nos apresuramos á remitir desde Madrid á nuestro diocesano el distinguido sacerdote don Félix Sardá y Salvany copia literal de dicho documento *ad animi sui quietem*. Mas constándonos ahora que análoga comunicacion fué enviada al Ordinario del autor del opúsculo *El Proceso del Integrisimo* con el propósito de que sirva de norma y regla en aquella Diócesis (*pro norma et regula in tua Diocesi*): deseando ajustar nuestros actos á la mente de la Sagrada Congregacion, ordenamos que la Resolucion transcrita se inserte en el *Boletin Oficial eclesiástico* de este obispado para que llegue á noticia de nuestros amados diocesanos y sepan á qué atenerse respecto á las doctrinas de ambos folletos, y el concepto que á la Sagrada Congregacion del Indice han merecido las formas usadas por sus respectivos autores. Ordenamos tambien, en obediencia á lo dispuesto por la Sagrada Congregacion, que se retiren de la circulacion los ejemplares del que se titula *El Proceso del Integrisimo*.

Barcelona 23 de Abril de 1887.

JAIME, Obispo de Barcelona.»

A pesar d' aixó, ab molt poca llestesa y ab sobras d' aparent candidés, lo *fiscal processat* fuig d' estudi, tot pera no sometrers ab la forma racional y deguda, pero ó molt nos equivocarem, ó *El Semanario de Tortosa* ha d' atrapar-lo y l' obligará á fer sumissió, que es lo que desitjém, ó á declararse rebelde, que es á lo que sol conduhir l' orgull y vanitat.

VERDADER VALOR.

A mitj d' una deliciosa vega, s' alsa l' hermós poble de X... Sas blancas casas que com á coloms s' agrupan al voltant de la Iglesia; l' agut campanar que sobrepujant als demás edificis apar que 'ns senyala l' cel, tot contribuheix á impresionar gratament l' esperit, oprimit pels' espectacles que freqüentment, per desgracia, presenciém en las grans ciutats.

May aquest poble havia estat dividit per las opinions políticas. Sos habitants estaban tots unánimes en defensar la Religió Católica y la monarquia tradicional; y la major part del jovent, ho havia confirmat ab la seva sanch durant la guerra dels set anys.

Pero l' diable vejé ab enveja la pau del poble de X... y procurá perturbarla per medi d' un emisari del club lliberal de la vehina ciutat. Era aquest individu, alt, gravat, front curt, ulls enfonsats, y asquerosa barba que casi ocultaba la cara. Un verdader tipo de bandoler.

Comensá á parlar al un y al altre, argumentant y discutint, pero inutilment. Vejent la fermeza dels lleals habitants del poble de X..., recorri á un altre medi.

Feu posar en lo poble un café, qual amo era un de la ciutat conegut per las ideas exaltadas: feu posarhi un mestre, afiliat á la masoneria;

un tender més lliberal que Riego, y un metje d' igual casta.

¿Quí podrà dir la guerra que aquets quatre feren en públich y en privat contra la virtut acrisolada del poble de X...?

Mes ¡ay! prompte pogueren cantar victoria. Alguns que resistiren á las paraulas d' aquells quatre farsants, no resistiren igualment quant los oferiren diners ab pérfida malicia, y d' aquí resultá introduhida la divisió en lo poble de X..., essent no obstant molt més numerós l' estol de Christ, que l' de Satanás. Aixís estaba l' poble quan ocurri lo que aném á referir.

II.

Era l' any 1874. Los bons fills d' Espanya s' habian alsat en armas contra la xusma revolucionaria que habia públicament insultat la Religió de nostres pares. No cal dir que l' poble de X... doná molts de sos fills, (y per cert dels més valents) á aquell exercit que admirá l' Europa ab sas proesas.

Un jorn del mes d' Abril, estaban reunits en lo café, l' emisari lliberal, conegut per D. Tiburci, l' tender que s' deya Juliá y l' cafeter, qual nom era Isidro.

D. Tiburci tenia la paraula y deya:

—Está vist: ab paraulas no seduhirém á ningú d' aquet poble: ab diners, sí hem arrastrat alguns, pero son poch. Hem d' acudir á altres medis.

—¿Quins son? digué l' tender.

—Lo medi de la forsa, respongué D. Tiburci: deixeu-me fer y tot anirá bé. Tenim quatre joves dels nostres en lo poble, faré venir una vintena de perdularis de la ciutat, y tot marxará.

—Pero, digué l' cafeter, ¿no sab vosté, que encara que tots los joves s' han anat ab los carlins, han quedat en Joseph y en Francisco, carlistas entussias, que si convé farán cara á un exercit?

—Escolta, digué D. Tiburci, baixant la veu; ¿creus no sabém ser traidors quant convé?

—Es vritat. Vosté te rahó.

III.

L' endemá quan lo pacífich poble de X... estaba més tranquil, cadascú en sos quefers, s' vejeren sortir del café vintiquatre homes, de cara repulsiva, armats fins á las dents, y adornats ab gorro frigi. A son cap anaba D. Tiburci ab una bandera roja.

Asustat lo poble, no sabia en que vindria á parar tot alló, quan prompte va sortir de duptes.

Lo primer que feren los republicans va ser custodiar ab doble centinella las casas que habitaban los esmentats joves en Joseph y en Francisco.

Aixó fet, D. Tiburci ab los restans s' dirigí á un altre casa y entrant, digué á un vellet que l' habitaba:

—Crida ¡visca la república!

—No, digué l' vell; encara que ja soch d' edat, no faré traició á las bonas ideás que sempre he defensat.

—Donchs, apa noys.... digué D. Tiburci dirigintse als seus. Ressoná una detonació y l' vell caygué en terra banyat ab sa propia sanch.

—¡Que Deu os perdoni com jo os perdoni! foren las últimas paraulas del mártir.

Semblants escenas s' repetiren en altres casas, y á tot aixó, 'ls dos joves en Joseph y en Francisco presos en sas casas estaban abrusantse de despit, al veurer assessinar als indefensos habitants del poble. Prompte 'n Joseph prengué una resolució desesperada. Agafá la barra de la porta, obrí, y ab un trancasso per barba, deixá estaburnis als dos centinellas que ja tenian sas armas apuntadas contra d' ell. S' apoderá d' una arma, se 'n va cap á la plasa sense fer cas dels tiros que l' hi disparaban, y en sent allí exclamá ab veu forta:

—Lliberals infames, republicans assessinos que aneu vint contra cada un dels indefensos habitants; veniu si os atreviu: aquí hi ha qui no reculará may devant d' una colla de cafres.

D. Tiburci y 'ls seus, quedaren grochs com la cera, y no gosaban moures ni mitj pas.

De prompte en Joseph se sent subjectat per radera. Un republicá, un xich més atrevit que 'ls altres, habia donat una volta, y per traició l' habia imposibilitat de defensarse.

Los republicans s' hi anavan acostant poch á poch, quant 's va sentir un crit de ¡morin los lliberals! y 'l que subjectava a 'n Joseph, fugí més que depressa.

Era que 'n Francisco s' habia desfet dels seus centinellas, y vejent lo perill del seu amich, agafant una arma havia corregut á ajudarlo.

Vejent D. Tiburci que aquells dos estaban disposats á fer frente á tants lliberals com hi hagués, maná als seus que retrocedisin, y després d' incendiar algunas casas, va donar ordre de saquejar la Iglesia.

Los dos amichs que tal saberen, van correr cap á la Iglesia que ja estava oberta y fent fugir á culatassos als que ja s' hi habian introduhit, se colocaren en la porta y 'n Joseph exclamá:

—Qui vulla profanar lo temple de Deu, que s' acosti: si entra á dintre pasará per sobre nostres cadavres.

Se 'ls hi feu una descarga: una bala 's clavava en la culata de la carabina de 'n Joseph, que cego d' ira, ajudat de son amich Francisco, arremeté contra 'ls republicans, fentne anar á cinch á fer companyia al diable.

De súbit 's senti una veu, que sempre ha aterrorisat als lliberals alsats en armas.—Venen carlins.—

En efecte: vuyt homes destacats d' una partida vehina, atrets per lo fúm del incendi y per las detonacions, habian baixat de la montanya per enterarse de lo que era.

Sentir tal veu los lliberals, y fugir com mulas guitas, va ser cosa d' un instant.

Mes quant los valerosos joves podian ja cantar victoria, una traidora bala, sortida del arma del infame D. Tiburci, que amagat detrás d' unas faxinas disparaba sens exposarse gens, 's clavá en lo pit del valent Joseph, atravesantli 'l pulmó y ferintlo gravíssimament. En Francisco que tal veje, carregá ab precipitació la seva arma, apuntá un moment, y dispará, fent rodar per terra sens vida al cobart de don Tiburci.

VI.

En aixó arribaren los carlins, y després de cuydar al desgraciat Joseph, (que per fortuna 's salvá), enterats del fet exclamaren:

—¡Benhaja la santa idea que tals héroes produheix!—y malhaja, dihém nosaltres, la idea que dona vida á cobarts y miserables com don Tiburci.

Gay-Lussac.

Romeria al santuari del Miracle.

Lo *Boletín Oficial* eclesiástich del bisbat de Solsona publica una notable excitació fetxada en Riner lo 25 del mes pasat invitant als católichs á pendrer part en la romeria que tindrà lloch al santuari avans anomenat, lo dilluns de Pentecostés:

Termina ab las següents oportunitissimas paraulas, que creyém serán un estímulo pera que 'ls católichs d' aquella comarca, deposant miraments humans s' associïn á la manifestació.

«Avuy que lo infern, bramant de rabia y de coratje devant de las devotas romerías, atropella y assessina vilment als peregrins; avuy que las embrutidas turbas demagógicas se han atrevit á alsar sas mans sagrilegas per apedregar las venerandas imatjes de nostre Diví Redemptor: avuy més que may ab santa valentia debém protestar de nostra fé devat del mon; avuy més que may reunits á la sombra dels santuaris de la Verge, debém dirigir nostras oracions y sacrificis vers lo trono del Altíssim pera desarmar lo bras de sas venjansas.»

NECROLOGÍA.

A últims de la setmana passada morí en aquesta, D. Joseph Roig y Gaudier, á la edat de 61 anys.

Conegut tradicionalista, empunyá la espasa en defensa de Deu, de la Patria y del Trono, durant las tres guerras. Rendits los carlistas en la primera, mes no vensuts, tingué que menjar lo pa de la emigració per espay de 8 anys.

En la segona, després de regar la terra ab sa generosa sanch, per varias feridas, tingué igualment que emigrar una llarga temporada.

Per sos merits contrets, arribá en la tercera á obtenir lo grau de Comandant d' armas de Igualada y Gobernador de Vich. Rebia ab molta freqüencia los Sants Sacraments, costum que ha conservat fins á morir.

Al donar tan trista noticia á nostres llegidors, 'ls supliquém que 'l tingan present en sas oracions.

¡Descansi en pau lo fervorós católich, valent guerrer y caballer pundonorós que tants serveys ha prestat á la causa!

—Lo divendres 22 d' Abril passá á millor vida l' ánima de D. Ventura Espelt.

Ab grant sentiment comunicém á nostres llegidors aquesta noticia; puig tothóm sap que l' católich y consequent tradicionalista Espelt, feu la guerra dels matinés, la dels set anys y fou coronel de caballeria en la última campanya. Pera defensar á la Religió y á la Patria derramá sa sanch moltes vegadas, patí dos llargas épocas los treballs de la emigració, y finalment ha mort en Barcelona casi en la miseria, á la avansada edat de 78 anys, vivint de la limosna que sos correligionaris y demés personas religiosas li feyan.

Al transmetrer tant trista noticia á nostres llegidors, 'ls supliquém que 'l tingan present en sas oracions.

CRIDORIAS.

Devant del Tribunal Suprém defensará las causas del Director d' aquest Setmanari l' atoccat del collegi de Madrid, ja estimat amich y correligionari nostre, don Marcelino Solís.

—*—

Deixa de formar part de la premsa carlista ab virtut d' ordre oficial de don Francisco Cervero, *El Diario Católico* de Zaragoza.

—*—

Ha mort don Anton Brusi, redactor y propietari del *Diari de Barcelona*.

Fervorós católich y de recte pensar 'l Sr. Brusi, es de sentir la seva mort, no sols per la pena inmensa que ha d' experimentar la seva familia, sino perque la redacció del *Diari* deixa de contar ab una persona de sá criteri y de bona voluntat que podia deturar la pluma mestissa d' algun redactor apassionat per lo catolicisme lliberal.

Al donar lo pésam á la respectable familia del Sr. Brusi, recomaném á nostres lectors que preguin á Deu per per la seva ánima.

—*—

En las eleccions de Madrid han passat cosas dignas de particular menció.

Entre 'ls electors se conta que varen votar

349 serenos

536 escombriayres

M.E.C.D. 2016

172 burots
214 empleats del Ajuntament
1,128 municipals
1,622 empleats del Estat
429 de la Diputació provincial
210 manguers
992 empedradores.

¡No 'ls hi sembla que d' aquest modo podrá treurer lo Govern, de las eleccions, lo millor partit?

Are si que podrém dir que 'l Govern tindrà ab aquesta gent unas eleccions ben vigiladas, escombradas, regadas, fregadas, y empedradas.

Aixó, passant per alt los mils de morts que sens dupte haurán ressucitat pera emitir sos vots.

Ab lo qual també podríam dir que las eleccions han sigut *ben mortas*. Com moralment sempre ho son desde que donya *sincessitat* ha pujat al candelero.

Y desde que gobernan lliberals.

Diuen que 'n Cassola de grat ó per forza tindrà que abandonar l' arrós per que no l' hi surt á compte alló de las reformas militars.

Cosa que no trobém estranya.

Ell s' ha trencat lo cap (ó la cassola) pera que l' hi aprobessin las reformas que presentá.

Y esclar, trencada la *cassola*, no tindrà més remey que fer dejuni.

—*—

En las eleccions de algunas provincias, diuen que hi han hagut garrotadas.

Unica manera de fer entendre la rahó en épocas lliberales.

—*—

Diu un periodich ministerial:

«Nuestras simpatías están del lado de los peluqueros.»

¡Esta clar! Com que uns y altres se dedican á afeytar al proxim...

Sols que aixís com los barbers nos treuen lo pel, los ministerials nos treuen la honra de Espanya, moralitat, y la pau de las familias y 'ls quartos de la butxaca.

—*—

Copiém aquesta noticia:

«Per lo ministeri de Foment s' han concedit 2,500 pessetas pera premi de la Exposició de bestia que 's celebrará en Pontevedra.»

No pochs enemichs dels carlins se preparan ja pera fer un viatge á Pontevedra.

—*—

Llegim que en molts pobles de la provincia de Tarragona la cullita de las garrofas se presenta abundant.

Lo que trasladém als mestissos *para los efectos consiguientes* y sobretot pera que no desmahin.

—*—

Nostre estimat company de Vitoria *El Gorbea*,

que per una breu temporada va deixar de publicar-se, ha reaparegut novament ab més bríos, pera torment de lliberals y mestissos.

Habém rebut tres números del mateix periódich ab qui gustosos continuém ab lo cambi.

¡Deu l' hi dongui forsa vida pera ajudarnos á llençar los *moros* de Espanya!

Batllori Picafort.

BIBLIOGRAFIA.

Ha visitat nostra Redacció la important revista *El Mensajero del Corazón de Jesús*, que s' publica en Bilbao baix la direcció dels Pares Jesuitas.

Conté, com sempre interessants articles, y las may bastant alabadas *Lecturas recreativas*, del P. Coloma.

CANTORALE.

Després d' un any y mitj de haber lo Reverent D. Anton Ferrer Pbre., anunciat sa monumental obra titulada *Cantorale ad usum omnium ecclesiarum*, ha vist per fi la llum ab totas las reglas que garantisa sa obra didáctica y ab los adelantos, hasta avuy adaptats pera lo perfeccionament del art tipogràfich. La part melódica de las antífonas, himnes y demás cants que conté aqueix llibre, arguyeix en son autor un profont coneixement del cant-plá, puig ade-

més del bon acert que ha tingut en la elecció de dits cants no ha descuydat la part rítmica, donada la excelent distribució que ha fet de las cláusulas musicals, á fi de no fatigar als cantors, y la armonisació de las referidas cláusulas com los frases del text, qual conjunt segurament inspirará als fiels los sentiments de pietat, devoció y religiositat que deu presidir á tot acte del culto católich.

La utilitat, dochs, que del *Cantorale* reportarán las funcions sagradas es evident, no sols per estar imprés ab caractérs de grant tamanyo, poguentse llegir desde una més que regular distancia, sinó que per la comoditat que ofereixen gran part dels versos per no contenir cap cita, de modo que 'l menos destre pot servir de *preste* en lo coro.

Si be sa confecció haurá costat penosos sacrificis al Sr. Ferrer, no obstant pot quedar satisfet per haber presentat un trevall totalment nou en Espanya al mateix temps que l' hi servirá com medi 'l més a propòsit pera uniformar aqueix cant litúrgich qual *desideratum* persegeix dit senyor.

No podém menos de recomanar dita obra á los Reverents Rectors y demás sacerdots encarregats del culto dels temples qual importancia reconeixerán per l' índice de las materias que á continuació insertém.

Primeras y segundas vísperas de todos los comunes de Santos.

Id. é id. id. de la Inmaculada Concepcion.

Primeras Vísperas, maitines, laudes y segundas Vísperas de Navidad.

Vísperas de S. Estéban.

Primeras y segundas Vísperas de la Circuncision.

Id. é id. id. de la Epifanía.

Segundas id. é id. id. de la Purificacion.

id. é id. id. de la Anunciacion.

Maitines y laudes de Viernes Santo.

Segundas Vísperas de Pascua de Resurreccion.

Primeras y segundas Vísperas de Pentecostes.

Id. é id. id. de Corpus.

Segundas id. é id. id. de S. Juan Bautista.

Id. é id. id. de S. Pedro y San

Pablo.

Id. é id. id. de la Asumcion de

la Santísima Virgen.

Id. é id. id. de la Natividad de

la Santísima Virgen.

Id. é id. id. de todos los Santos.

Oficio de difuntos.

Misa de Requiem.

Completas.

Preu del *Cantorale*, sense 'ls ports, 55 pessetas luxosament enquadernat. — De venta en aquesta casa.

ANUNCIS.

MES DE MARÍA

SEGUN EL ESPÍRITU DE LEON XIII

Forma un elegante tomito de más de doscientas páginas impreso en buen papel y tipos claros. — De venta en esta casa al precio de 75 céntimos en rústica y 1'50 pesetas en piel.

Imp. de Bertrán y Altés, Pelayo, 6, baixos.